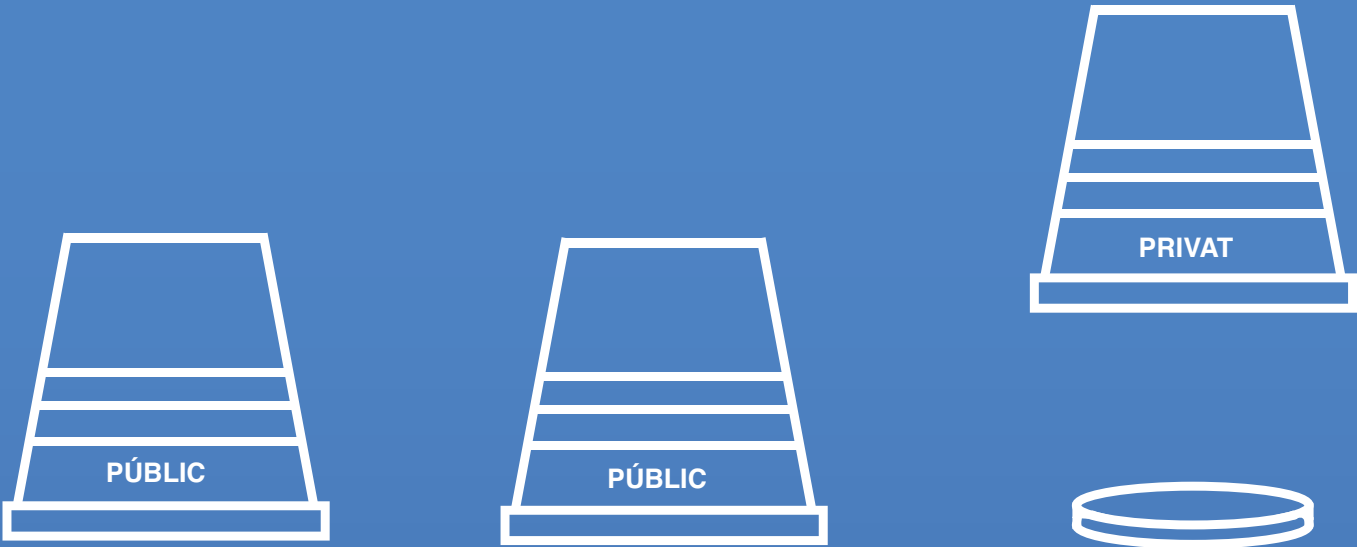

cafèambllet.com

Cas Innova

El truc per convertir diner públic en privat i, després, embutxacar-se'l

Entrevista amb David Vidal, regidor de la CUP de Reus que va destapar el cas
PÀGINES 2 | 3

Claus i personatges del major entramat de corrupció dels darrers anys
PÀGINES 4 | 5

El model 3+2, perills per a la universitat

La infografia que explica quines són les queixes contra el 'Decret Wert'

PÀGINES 8 | 9

Vuit dies ocupant el Mobile World Centre

Els treballadors subcontractats de Movistar, en vaga

PÀGINES 10 | 11

Què no volen els mitjans que llegim?

Repàs a l'Anuari dels Silencis Mediàtics 2014 de Mèdia.cat

PÀGINES 14 | 15

CRONOLOGIA

MARÇ 2002

Neix oficialment Innova impulsada per Josep Prat i Josep Abelló, alcalde del PSC. Hi donen suport CiU, ERC, ICV-EUiA i PP.

FEBRER 2010

El Síndic de Greuges declara que l'Ajuntament de Reus és el més opac de Catalunya.

2010

Carles Manté camufla el cost d'un es obra d'una masia de l'Empordà com a estudis de construcció de centres d'assistència primària.

22 DE MAIG DE 2011

La CUP entra al consistori reusenc amb un regidor, David Vidal.

23 DE JUNY DE 2011

David Vidal demana a l'alcalde Pellicer que es faci una auditoria i es publiquin els sous dels treballadors i alts càrrecs d'Innova.

7 DE GENER DE 2012

La CUP presenta un informe a la Fiscalia de l'Audiència Nacional denunciant les irregularitats d'Innova.

11 DE GENER DE 2012

Josep Prat dimiteix com a director general d'Innova. Dies després, també abandonarà el càrrec de president de l'ICS.

27 DE FEBRER DE 2013

Més de 10 hores d'escorcoll acaben amb la detenció de Josep Prat i Carles Manté.

David Vidal: “Reus no és l’ excepció, sinó la imatge paradigmàtica del model sanitari català”

LAIA SERÓ
@LAIASERO

La sensació era que els consellers anaven a passar l'estona per cobrar la dieta sense tenir ni idea del que estàvem votant. A més, quan gosaves obrir la boca per fer preguntes tothom et mirava malament". Qui parla és David Vidal, el regidor de la CUP de Reus que ha destacat el cas Innova. El 23 de juny de 2011, com a únic regidor de la formació a l'Ajuntament, assistia a la seva primera reunió del consell d'administració del conglomerat d'empreses d'Innova. Els presents, entre ells representants de totes les forces polítiques, no estaven acostumats a què ningú més enllà del "senyor Prat" obrís la boca. Josep Prat, gerent d'Innova, cobrava 260.000 euros a l'any, dietes a banda.

El primer toc d'alerta, però, ja l'havia donat el Síndic de Greuges a l'informe de 2009, on va qualificar el consistori reusenc com el més opac de Catalunya. Aleshores la CUP encara no tenia representació al ple; i Vidal tenia 28 anys i treballava de jardiner a l'estadi municipal de futbol, contractat per l'empresa Reus Esport i Lleure S.A., part del hòlding d'empreses municipals d'Innova. Als comicis municipals de 2011, però, el grup va aconseguir el seu primer representant i Vidal, ja com a regidor en solitari, va començar a assistir a les reunions del consell d'administració i

a exigir que es fes una auditoria de comptes de les empreses que formaven el hòlding reusenc. Aquí comença tot. Alguna cosa no va bé quan a un regidor se li nega la possibilitat de conèixer els sous que cobren els directius de l'empresa que s'enduu el 75% del pressupost municipal.

Vidal i el seu equip van començar assenyalant Innova i han acabat destapant una macroxarxa de presumpta corrupció per la qual han estat imputats ja una vintena de regidors de la ciutat, diversos empresaris de la sanitat i dirigents de l'Institut Català de la Salut i del CatSalut. Gràcies a l'impacte del cas Innova, el passat 24M la CUP va obtenir 6 regidors a Reus que faran oposició la propera legislatura a l'equip de govern liderat pel convergent Carles Pellicer. Vidal repetirà com a portaveu del grup els propers quatre anys: "Era més complicat treballar quan no teníem recursos, els mitjans de comunicació ni ens anomenaven i tothom ens veia com uns xiquets joventets idealistes."

Josep Prat cobrava l'any 2011 més del doble que el president de la Generalitat. Vostè, que hi ha tractat, ens podria dir com és?

Prat va ser víctima de la seva pròpia personalitat. És una persona avariciosa i que no tenia mai prou amb el que tenia. Va anar fent-ho tot ben gran, ben gran... fins que vam arribar nosaltres i vam dinamitar el núvol de la impunitat

on estava instal·lat. El secretari i l'interventor de l'Ajuntament no assistien als consells d'administració d'Innova. La relació amb ells era de menyspreu. Prat estava acostumat a rebre reverències a tot arreu on anava.

Quin era el seu poder real?

El seu poder era bestial, estava a la cúpula de la sanitat pública i també de la sanitat privada. L'alcalde de la ciutat era una titella a les seves mans. I de la Consellera de Sanitat, Marina Geli, també. Prat va dissenyar des de l'Institut Català de la Salut —amb la complicitat de la consultoria Price Water House— el que Boi Ruiz està implementant actualment: els consorcis, la desmembració i privatització de l'ICS... Clarament aquí es veu l'anomenada "sociovergència" (i a Reus hi afegiríem ICV i ERC) que genera el consens al voltant d'aquest model radicalment neoliberal.

Al desembre de 2011, tots els grups municipals —menys la CUP— ratifiquen Josep Prat com a director d'Innova. Va ser una sessió tensa.

Primer cal dir que Josep Prat era conegut com el "senyor Prat". De fet, era l'única persona de l'Ajuntament a qui tothom li donava el tracte de "senyor". Era venerat i idealitzat per haver salvat la ciutat als anys 80 i haver situat l'Ajuntament com la institució municipal amb el pressupost més alt de Catalunya després de Barcelona,

Vidal mostra un fotomuntatge de la regidora imputada Teresa Gomis. REUSDIGITAL.CAT

a més de ser la capital de la sanitat des del Francolí fins La Sénia. I bé, quan un xiquet de menys de trenta anys qüestiona una figura sacralitzada, ja us podeu imaginar la reacció de la resta de regidors i regidores. Va ser dur haver de plantar cara tot sol —amb només uns mesos d'experiència a l'Ajuntament— a la unanimitat de tots els consellers, tècnics i directius, però ho feia amb la tranquil·litat que el temps ens donaria la raó i que feia el que m'obligava a fer la meua ètica i convicció política.

El dia 11 de gener de 2012, l'equip de govern de Reus convoca d'imprevist una roda de premsa per anunciar la dimissió de Prat al capdavant d'Innova, trepitjant la que ja havia convocat la CUP per presentar l'informe que havia enviat a la Fiscalia

i que denunciava les pressumptes irregularitats del hòlding. Com va rebre la notícia?

En un primer moment, amb incertesa. Sabíem que la nostra roda de premsa tindria efectes importants, però provocar la immediata dimissió de Prat com a gerent d'Innova just abans d'intervenir nosaltres públicament ens va ratificar en el convenciment que la nostra era una feina ben feta i sòlida. De fet, vam conèixer la seva dimissió cinc minuts abans d'iniciar la nostra roda de premsa. Quan vam entrar a la sala —on no hi cabia una agulla— ens vam adonar que realment el que estàvem a punt de fer representaria un abans i un després per la vida de la ciutat.

I va canviar res a partir d'aquell dia?

Els dos dies següents van ser una

bogeria. Feia quatre dies que estàvem a l'Ajuntament i ja ens trucaven de tot arreu i apareixíem a mitjans de comunicació d'àmbit autonòmic o estatal, on mai ens havíem plantejat que podríem tenir veu.

I la gent s'ha mobilitzat.

Si a l'Ajuntament traguéssim majoria absoluta o si els jutges imputessin tots els corruptes però al carrer la ciutadania continués "passant" de la política, no hauríem aconseguit res. El més important és demostrar que hi ha una manera diferent de fer les coses, una manera que genera una nova il·lusió de la ciutadania amb la política. Això és el més emotiu que hem viscut. No veure a Prat sortint de casa emmanillat, o la Guàrdia Civil entrant a registrar l'Ajuntament: aquestes escenes han de formar part del passat.

Quines conseqüències creu que tindrà el desmantellament d'Innova en el sistema sanitari públic català?

Innova ha suposat una pedra a la sabata i un petit entrebanc pels ideòlegs de la privatització de la sanitat pública, però això no ha fet que s'hagin replantejat el model. Ans al contrari, l'estan aprofundint a marxes forçades. El Consorci de Lleida, els Plans Funcionals de Tarragona i Girona (que són consorcis encoberts), les noves formes d'organització de l'ICS, el Visc+, les triples llistes d'espera... tot aquests són exemples del model "Made in Prat". Quan nosaltres, al desembre de 2011, vam enllestir el primer text que vam presentar a Fiscalia, dèiem clarament que davant dels indicis ens trobàvem davant d'una "conxorxa sanitària" d'àmbit autonòmic. I, des de llavors, cada cop n'estem més convençuts.

Veu el final?

Caldrà veure com evoluciona el procés judicial, que serà molt i molt llarg. Cada dia, però, tenim més clar que Reus no és l'excepció, sinó la imatge paradigmàtica del que és el model sanitari català. 🚰

Més a... CUP Valls.
Història del model sanitari
[document en línia].
Publicat a: <http://valls.cup.cat/>

#CASINNOVA

La CUP es queda a les portes de l'alcaldia de Reus

El 13 de juny es feia oficial: el desmantellament del cas Innova iniciat per la CUP el 2011 havia estat determinant perquè el grup passés d'un a sis regidors el passat 24M, però no suficient com perquè formés ideòlegs de la privatització de la sanitat pública, però això no ha fet que s'hagin replantejat el model. Ans al contrari, l'estan aprofundint a marxes forçades. El Consorci de Lleida, els Plans Funcionals de Tarragona i Girona (que són consorcis encoberts), les noves formes d'organització de l'ICS, el Visc+, les triples llistes d'espera... tot aquests són exemples del model "Made in Prat". Quan nosaltres, al desembre de 2011, vam enllestir el primer text que vam presentar a Fiscalia, dèiem clarament que davant dels indicis ens trobàvem davant d'una "conxorxa sanitària" d'àmbit autonòmic. I, des de llavors, cada cop n'estem més convençuts.

conservava per la mínima i amb un regidor imputat a les seves files. Tot i la tasca d'investigació encapçalada pel regidor cupaire David Vidal que supera la xifra dels 50 imputats, la CUP continuarà quatre anys més a l'oposició. Les futures diligències del macrocas Innova, dividit en més de deu peces i en gran part sota secret de sumari, fan preveure una difícil legislatura a la plaça del Mercadal.

HOSPITAL SANT JOAN

El secret de sumari

Les peces de la investigació que tracten l'hospital Sant Joan de Reus i Sagessa (filial d'Innova que controla una dotzena d'hospitals, CAPs i llars d'infants) estan en bona part sota secret de sumari. Un cop s'aixequi s'aclarirà què va passar amb el cost de la construcció de l'hospital de Reus (les xifres van dels

130 als 180 milions d'euros) i se sabrà si és cert el que apunten els investigadors sobre adjudicacions a dit, contractes irregulars, factures falses i sobresous. De fet hi ha una peça més del cas que encara està completament sota secret de sumari. Qui sap quins noms i quins delictes desvetllarà.

CRONOLOGIA

1

Què és Innova?

És un conglomerat d’empreses municipals de Reus, el que s’anomena també hòlding. El 2011, va arribar a gestionar 19 empreses municipals: sanitàries, de llars d’infants, de l’aigua, d’aparcaments, de mercats i transport públic, etc. Es va crear el 2002 i en deu anys va arribar a gastar gairebé tres de cada quatre euros del pressupost municipal. Va tancar l’any 2012 amb unes pèrdues de gairebé 5 milions d’euros. Actualment hi ha mig centenar de persones imputades per la desena de peces que conformen tot el cas. —G. S.

2

Com funcionava Innova?

Innova és el paraigua d’una corrupció lenta i còmplice. El 2012 l’alcalde Carles Pellicer (CiU) audita els comptes del hòlding (pressionat per David Vidal, de la CUP) i es fa públic que el director d’Innova, Josep Prat, va pagar 720.000 euros injustificats al director del CatSalut, Carles Manté, entre 2007 i 2011. A partir d’aquí, s’inicia el reguitzell d’imputacions durant els tres anys que portem d’investigació. Delictes que van des de l’estafa a la hisenda pública a la malversació de fons o al tràfic d’influències. —G. S.

Les claus

3

Què és Shiota?

És una empresa que funda Carles Manté el 2007, dedicada a la investigació nutricional. El seu capital era públic i privat, però l’Ajuntament va assumir tots els riscos de la companyia mitjançant un aval de tres milions d’euros, que va acabar perdent. Els 14 regidors que van votar a favor de l’aval (PSC —llavors a l’alcaldia—, ERC i ICV) han estat imputats per prevaricació, malversació de fons públics i un delictesocietari. També estan imputats l’extrektor de la Universitat Rovira i Virgili Lluís Arola (tenien el 2% del capital Shiota) i la exprimera tinent d’alcalde de Reus, la convergent Teresa Gomis. —G. S.

4

Venien pròtesis caducades?

La mateixa Teresa Gomis i en Marc Arza, actual regidor del consistori, van pressionar presumptament metges de l’hospital per comprar les pròtesis defec-tuoses. Les pròtesis eren de baixa qualitat i fins i tot se’n van vendre de caducades, segons la investiga-ció. També han desaparegut 2,4 milions d’euros atenent a l’encreuament de les dades fiscals de l’hospital de Sant Joan i l’empresa fabricant de les pròtesis, Traiber. Aquesta societat va vendre durant 2004 centenars de productes sense llicència, amb el certificat false-jat o, fins i tot, peces que només eren mostres. El Ministeri de Sani-tat va posar sota vigilància 6.000 pacients i van haver de reoperar 20 pacients a Reus. —G. S.

Més a... GÜELL, O.; PÉREZ, M. El ‘caso Innova’ explicado pieza a pieza. Publicat a: El País Catalunya, 29/05/2015.

19 DE JULIOL DE 2013
Jorge Batesteza, gerent d’infraestructures del CatSalut, és imputat per 5 delictes. Hauria cobrat 387.000€ injustificats.

24 DE MAIG DE 2013
El jutge imputa 14 regidors (PSC, ERC i ICV) per concedir un aval de 3 milions d’euros de diner públic a Shiota.

5

Ambulàncies?

Bernardo Coslado, amo de l’empresa Ambulancias Baix Ebre, pagava 5.000 euros mensuals al director d’Innova Josep Prat per treballs d’assessoria, a través de la societat Wanplais. Els administradors de Wanplais eren els quatre fills de Prat. Segons la investigació ell mateix va mediar entre Coslado i Boi Ruiz i els va concertar una entrevista. Les imputacions es reparteixen així: Josep Prat s’emporta suborn, tràfic d’influències, alteració de preus de concursos públics i blanqueig de capitals. Els quatre fills estan imputats per blanqueig i falsedat documental i Bernardo Coslado està acusat de suborn, tràfic d’influèn-cies i delictesocietari. —G. S.

19 DE DESEMBRE DE 2014
Imputen tres directius sanitaris reusencs pels contractes il·legals d’Ambulancias Baix Ebre.

7 D’ABRIL DE 2014
Imputen Josep Poblet (president de la Diputació de Tarragona i alcalde de Vila-Seca) per cinc delictes.

Josep Prat Domènech

Imputat per delictes contra la hisenda pública, malversació, estafa, tràfic d’influències, negociacions prohibides amb funcio-naris i blanqueig de capitals. Va ser, a la vegada, president de l’Institut Català de la Salut —de-signat per Boi Ruiz durant l’èpo-ca de les retallades més dures de sanitat—; vicepresident del grup sanitari privat USP; i, també, di-rector d’Innova. Aquesta evident incompatibilitat va ser el principi del final del conglomerat Innova. S’investiga si la Generalitat va pa-gar les despeses de la seva defensa judicial. El conseller Ruiz descriu la tasca de Prat davant de l’ICS com a “extraordinària”. —G. S.

Carles Manté Fors

Imputat per delictes contra la hisenda pública, malversació, estafa, tràfic d’influències, negociacions prohibides amb funcio-naris, blanqueig de capitals. Va presidir l’empresa Shiota Functional Foods. Director del CatSalut fins el 2007, moment en què entra a Innova i crea l’empre-sa CCM Estratègies i Salut per re-bre els 720.000 euros injustificats d’Innova (de Josep Prat). L’Agència Tributària acredita que va falsejar els comptes de la societat. Va ca-muflar despeses en una empresa de iots com a “estudi de mercat” i el cost de les obres en una masia de l’Empordà com a “estudis de models de tipus de construcció de centres d’assistència primària i tutelat”. —G. S.

Jorge Batesteza Penna

Imputat per delictes de blan-queig de capitals, delictesocie-tari, malversació de diners púb-lics, prevaricació, delictes contra l’administració pública i estafa. Arquitecte. Gerent d’infraes-tructures del CatSalut fins el 2007. Innova el contracta per supervisar la construcció de l’hospital de Sant Joan. Rep 387.000 euros. L’Ajunta-ment de Vila-Seca també el con-tracta per supervisar la construc-ció del CAP. Cobra 177.000 euros. En ambdós casos, la investigació conclou que les contractacions van ser irregulars (o bé a dit o bé sense justificar els treballs) i amb l’objectiu d’aprofitar-se dels seus contactes al CatSalut per agilitzar els tràmits. —G. S.

Marc Arza Nolla

Imputat per delictes societaris, contra la salut pública, contra l’administració i per blanqueig de capitals. Regidor de Promoció Econò-mica de Reus, número 4 a la llista de CiU el 24M. Pel mateix cas —el de les pròtesis en mal estat— han estat detinguts també el director de Traiber, Lluís Márquez, i Teresa Gomis. A Arza i Gomis se’ls acusa de maniobrar a favor de Traiber després que el cap de traumato-logia de l’hospital deixés de fer servir els seus productes perquè dubtava de la seva qualitat. Arza té el passaport retirat i ha d’anar als jutjats cada dilluns. —G. S.

Presumptament. Segons el manual d’estil de CCMA, “podem fer servir diversos recursos per preservar la presumpció d’innocència de les persones a qui s’atribueixen fets delictius”. Entre d’altres, expressions com *presumpte autor de, suposat autor de, possible autor de i a qui s’atribueix*, precedint els fets a què ens referim.

Josep Poblet Tous

Imputat per prevaricació, mal-versació de diners públics, blanqueig de capitals, falsedat documental, omissió del deure de perseguir delictes i tràfic d’influ-ències. Alcalde de Vila-Seca i president de la Diputació de Tarragona. Les imputacions responen a les irregularitats en la construcció del CAP de Vila-Seca (el mateix cas pel que s’imputa Batesteza). El jutge li va imposar una fiança de 280.000 euros. Poblet, recol-zat per Artur Mas, va revalidar la majoria absoluta el 24M. La seva dona, i mà dreta de Josep Prat a l’ICS, Ester Ventura, està imputa-da per cinc delictes, en el marc de la peça 1 del cas. —G. S.

13 DE MAIG DE 2015
Marc Arza, n°4 a les llistes convergents, és imputat per afavorir Traiber en el concurs de pròtesis de l’Ajuntament reusenc.

24 DE MAIG DE 2015
La tasca anticorrupció de la CUP es veu reflectida a les urnes. La candidatura de Vidal passa d’un regidor a 6, però CiU manté l’alcaldia.

CURT DE CAFÈ

Reapareix l'enigmàtic Comitè Invisible

Després de l'èxit de *La insurrecció que viene*, l'anònim Comitè Invisible torna a la càrrega amb un manual perquè la lluita revolucionària triomfi definitivament. Es titula *A nuestros amigos* (Pepitas de Calabaza). Les darreres setmanes, els autors han presentat el llibre a Madrid, Barcelona i València sense revelar els seus noms i prohibint els enregistraments. —L. S.

Més a... FERNÁNDEZ-SAVATER, A. *Reabrir la cuestión revolucionaria* (lectura del Comitè Invisible). Publicat a: *Eldiario.es*, 01/2015.

No els matriculis a Religió!

perquè...
Elimina hores lectives d'assignatures troncales

Segrega l'alumnat per creences

Va contra el pensament crític

No és compatible amb l'educació on igualtat

El proselitisme es fa als llocs de culte

Nova mobilització pel tancament dels CIE

El moviment per tancar els Centres d'Internament d'Estrangers (CIE) ha cridat a una segona mobilització davant del centre de Zona Franca pel proper dissabte 20 de juny. A l'octubre, més d'un miler de persones ja van envoltar el mateix centre denunciant les males pràctiques que es donen al seu interior. —LAIA SERÓ

Trias dispara la despesa electoral

Xavier Trias gairebé ha triplicat la quantitat de diners que va destinar Jordi Hereu a publicitat i propaganda electoral l'any 2011. La diferència és substancial: l'Ajuntament passa d'invertir poc més de 5 milions d'euros en l'època socialista, a gastar més de 13 milions amb CiU al consistori. De l'article de la periodista Laura Safont per *CatalunyaPlural*, se'n despren que aquest augment de despesa en publicitat institucional es fa evident, entre d'altres, en la creixent promoció de la marca *Barcelona inspira* els darrers mesos (banderoles, cartells, plafons, punts d'informació).

La recepta de la Barcelona de CiU també s'ha vist reflectida als mitjans de comunicació que reben subvencions quantioses de l'Ajuntament. Un dels exemples més clars és el grup Godó (*La Vanguardia*, *8tv*, *El Mundo Deportivo*, *Rac1*, entre d'altres) que rep cada any més de 3 milions d'euros en subvencions directes per part del govern de la Generalitat i que, segons Safont, ha actuat com a "plataforma de campanya" de l'excalcalde Trias "a través de la venda d'espai publicitari als seus mitjans de comunicació". Altres mitjans impresos com *El Periódico* o *El Punt Avui* també han estat generosos en la difusió de la marca Trias durant els mesos previs a les eleccions municipals, encara que en menor proporció. —L. S.

Més a... SAFONT, L. *La publicitat encoberta de Trias*. Publicat a: *CatalunyaPlural*, 18/04/2015.

cafeamblllet.com

Coordinació redacció i edició
Cristina Garde, Yeray S. Iborra, Laia Seró, Gerardo Santos

Col·laboren en aquest número
Marc Saludes, Ancor Mesa, Sarai Rua (*Groundpress*), Pedro Mata (*Fotomovimiento*), João França (*El Diari de l'Educació*), Victòria Columba

Disseny i maquetació
Cristina Garde

Il·lustració de portada
Yeray S. Iborra

Infografia pàgines centrals
Pau Fabregat (*La Guspia*)

Impremta
Gráficas Prensa Diaria - Grupo Zeta

Co-fundadora i repartidora
Marta Sibina Camps

Distribució
Centenars de voluntaris que amb la seva feina fan arribar el *Cafèamblllet* a cada racó de Catalunya

Facebook /Cafèamblllet (26.643)

Twitter @CafeambllletCAT (5.068)

EDITORIAL

Cooperació, el futur del periodisme compromès

Si els mitjans independents i crítics volen garantir el seu futur, mai més hauran de competir

El *Cafèamblllet* inicia nova etapa. L'Albano Dante abandona la revista i s'hi sumen quatre nous periodistes independents. De part de la redacció, només podem desitjar-li sort i donar-li les gràcies per haver construït amb la Marta Sibina, i tants i tants col·laboradors, el mitjà fiscalitzador del poder i popular (a l'abast de tothom gràcies als subscriptors i mecenès) que és avui *Cafèamblllet*. La revista canvia (nous continguts, nou disseny), i aprèn, això sí, del millor del seu passat recent. Però no només el *Cafèamblllet* canvia. Forma part d'un canvi més gran (polític, social i del propi sector de la premsa): si els mitjans crítics i independents volen garantir el seu futur, mai més hauran de competir.

En els darrers anys hem viscut la caiguda de l'imperi mediàtic tradicional: les grans capçaleres s'han afeblit, en molts casos han

OPINIÓ

L'audàcia dels moviments socials en el nou escenari polític

ANCOR MESA MÉNDEZ

SOCIÒLEG I DOCTOR EN PSICOLOGIA SOCIAL. MÈMBRE DE L'EQUIP TÈCNIC DE LA FAVB

Les eleccions del passat 24 de maig semblen haver inaugurat un nou cicle polític a les grans ciutats de l'Estat Espanyol. Els mitjans de comunicació hegemònics redueixen el fenomen a pactes i a una sobtada aparició de noves forces en el joc polític amb un estil similar al de les primeres eleccions de 1979. Però, si enfonquem sobre els continguts polítics d'aquests fenòmens en auge i dels que estan en decadència, els resultats s'assemblen més als de les eleccions municipals de 1931. També en aquells comicis van ser les principals ciutats les que van desvetllar un canvi hegemònic històric en els paradigmes polítics de referència. Com en aquell 12 d'abril del 31, les aspiracions democràtiques van desbordar i van vèncer el temor vers allò nou, tot obrint l'oportunitat a un canvi polític genuí.

Seria ben ingenu no assumir que el gir electoral cap als plantejaments que han situat les aspiracions democràtiques en la centralitat del debat públic ha estat àmpliament celebrat per bona part dels moviments ciutadans, veïnals i de la ciutadania precaritzada, en general. I, per suposat, molts dels plantejaments polítics que han triomfat tenen el seu origen i desenvolupament en els sectors actius de la política a peu de carrer, fins ara allunyada dels àmbits partidistes. És precisament aquest ADN de política perifèrica el que ha vestit tant els estils com el programa de moltes de les candidatures en auge. A banda, un bon nombre d'activistes procedents del moviment veïnal, de les mareas, de les plataformes ciutadanes de qualsevol àmbit, etc., passaran a formar part de

les institucions que fins ara apel·laven o, directament, s'hi confrontaven. Com el 1979, gran part de l'activisme social passarà a ocupar responsabilitats a l'administració. Els moviments socials i veïnals, que arrosseguen una llarga trajectòria, estan duent a terme una experiència catalitzadora a partir del 15M a través d'un projecte col·lectiu de consens polític sobre els fonaments de la transformació social; però, contràriament al que va succeir durant la dècada dels 80, no haurien de diluir la seva independència i la seva influència política, sinó tot el contrari.

Davant dels temps de convulsió política que vivim, en què les contradiccions socials –producte la l'escandalosa asimetria en termes de poder entre la ciutadania i les corporacions privades– han obert grans oportunitats d'agre-

gació col·lectiva, els reptes que es presenten a les organitzacions ciutadanes obliguen a arriscar-se, a seduir els sectors més empobrits i desmotivats en la defensa dels drets públics.

Aquesta complexitat social que no pot abastar l'associacionisme tradicional, encara en camí de superar algunes tendències endògenes, necessita fer de l'activisme d'amplitud, del treball en xarxa, de la pluralitat i de la transparència les seves senyes d'identitat. Els agents amb gran capacitat d'influència continuaran pressionant per atraure l'ús de les institucions cap als seus interessos particulars i, en molts casos, insolidaris. Avui, més que mai, necessitem una ciutadania disposada a defensar-se, a fiscalitzar i a liderar la transformació social en benefici de les majories.

Els reptes ens obliguen a arriscar-nos, a seduir els sectors més empobrits i desmotivats

El 'cafeamblllet', tema a tema

1. Cas Innova. La feina de la CUP destacant anys de corrupció a Reus gairebé la porta a dirigir el consistori.

2. Curt de cafè. No tenim espai per a tot, però no volem deixar de banda la vaga dels acomodadors del Liceu i de l'Auditori, ni els 43 d'Ayotzinapa, ni els diners que Trias ha gastat en la campanya electoral.

3. Opinió. Ha passat un mes de les eleccions i ja coneixes el teu alcalde/essa. Analitzem la importància dels moviments socials en la política que ha de venir.

4. El model 3+2. Cada cop és més difícil pagar-se els estudis universitaris. Pocs dies abans de fer la matriculació del curs 2015-16, expliquem per què la comunitat universitària està en contra del model 3+2.

5. La Vaga de Movistar. Sous miserables, condicions laborals paupèrrimes, els treballadors subcontractats i falsos autònoms de Movistar diuen prou i es tanquen al Mobile World Centre.

6. Ada Colau, alcaldessa. La Plaça de Sant Jaume es va omplir per rebre la primera alcaldessa de la ciutat. Festa gran a la plaça.

7. Els silencis mediàtics. Des de fa un lustre els companys de media.cat duen a terme una encomiable tasca periodística per enfocar la seva mirada allà on els grans mitjans donen l'esquena.

8. Bel Olid. Aquesta escriptora i professora universitària ha assolit gran influència en el sector editorial català sense renunciar al seu discurs social i de gènere.

9. Amb mala llet. Si sortiu en aquesta secció, no ens ho tingueu en compte.

A QUI AFECTA EL 3+2?

PERILLS PER A L'EQUITAT DEL SISTEMA UNIVERSITARI

Model 3+2 = 3 anys de grau + 2 de màster = negoci dels màsters

Què és el 3+2?

El govern espanyol ha modificat la llei que regula el sistema educatiu universitari. El Model 3+2 és una reforma per la qual els graus seran de tres anys (i no de quatre) i els màsters seran de dos anys (i no d'un).

Fins ara, el Pla Bolonya s'aplicava a l'Estat espanyol amb el Model 4+1, 4 anys de grau + 1 de màster

El 80% dels països europeus, en canvi, van optar pel model 3+2 que ara el govern espanyol vol implantar

El model 3+2 començarà a aplicar-se a partir del curs 2016-2017

Segons la Generalitat, els estudiants podran pagar el primer curs de màster a preu de grau amb les anomenades Beques d'Equitat. Però això, tècnicament, és il·legal. La llei del 2012 estableix que el preu d'un màster ha de ser el 40% més alt que el d'un grau.

Beques Equitat tècnicament il·legals

Desigualtats de la classe treballadora a l'hora d'accedir a una carrera

40%

dels joves cursen estudis universitaris a l'Estat espanyol

80%

arriba del Batxillerat o d'estudis superiors de Formació Professional

10%

arriba per formació vocacional

26%

dels universitaris són de classe treballadora. Malgrat que han augmentat en nombre, es consoliden grans diferències a l'hora d'accedir a la universitat i de progressar en els estudis en relació amb estudiants de classe mitjana o de classe benestant.

70%

sap que necessita treballar per ajudar a pagar els estudis

75%

dels universitaris aspira a millorar la situació econòmica de la família

70%

té pitjors notes per accedir als estudis universitaris

80%

de tots els estudiants no podran cursar el màster degut a l'elevat preu

Els estudiants trien estudis limitats pel seu horitzó d'expectatives condicionats per les possibilitats econòmiques, per les expectatives familiars i de classe social

PREFERÈNCIES

Aspiracions socials i personals
Disposició pels estudis

DESPESES

Despeses directes i indirectes
Rendrar familiar

PROBABILITATS D'ÈXIT

Oportunitats (opcions)
Capacitats
Durada dels estudis

Els preus dels graus i dels màsters són avui més cars (encara)

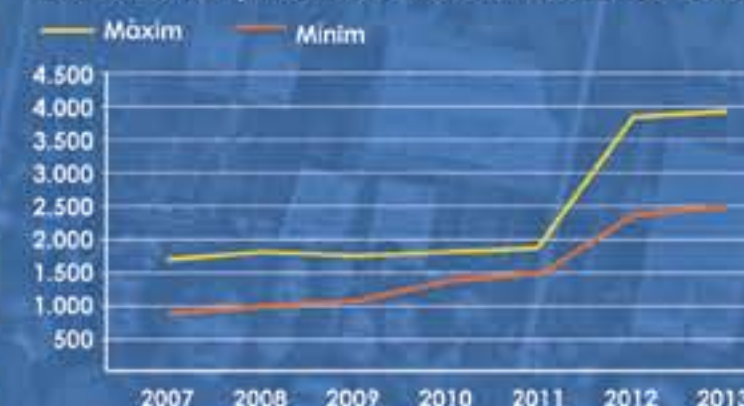
El preu dels estudis universitaris s'ha encarit entre un 69% i un 291%

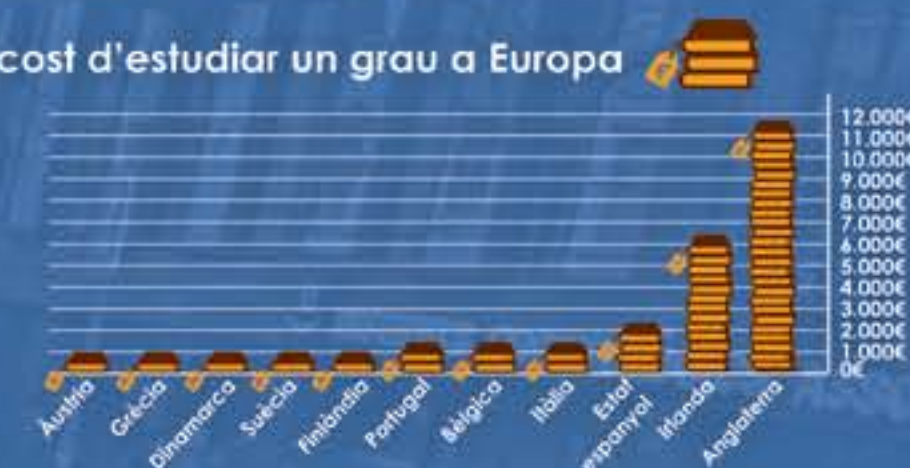
Evolució del preu d'un curs de grau en euros

Evolució del preu d'un curs de màster en euros

El cost d'estudiar un grau a Europa

El Pla Bolonya NO ha fet augmentar les beques

A Catalunya i a l'Estat espanyol els estudiants reben menys beques que a la resta de països europeus

A l'Estat espanyol, només un 23% dels estudiants universitaris cobra alguna beca. A Catalunya, aquesta xifra és cinc punts inferior, d'un 18%.

Als països europeus on els estudis són gratuïts les beques també són més elevades.

Cronologia

Infografia realitzada per:

LA GUSPIRA
www.guspiragraphics.com

Amb col·laboració de:

el diari de l'educació

FONTS:

TROIANO, H.; ELIAS, M. (Maig 2014). University access and offer: exploring the social composition of degree programmes and the contrasting expectations of students. Publicat a: Higher Education, Volume 67, Número 5, p. 637-654.
SACRISTAN, V.; JOAO, F. (Juliol 2013). El preu de la carrera. Preus universitaris 2013-2014 a Catalunya i Anàlisi de l'evolució del preu total dels estudis. Publicat a: Observatori Sistema Universitari.
SACRISTAN, V. (coord.) (Juny 2014). Estudiar a Europa. Preus, beques, préstecs i ajuts a les universitats europees. Publicat a: Observatori Sistema Universitari.

#RESISTENCIAMOVISTAR

La revolta de les escales ocupa vuit dies el Mobile World Centre

Els tècnics subcontractats i falsos autònoms de Movistar fan vaga indefinida des del 7 d'abril. Les negociacions només han començat després de tancar-se durant 8 dies a la botiga més famosa de Movistar a Barcelona

GERARDO SANTOS
@GERARD_SANTOS

23 de maig. Seu del Mobile World Centre (MWC), la botiga de Telefónica-Movistar situada al començament de l'Avinguda del Portal de l'Àngel de Barcelona, el carrer més car d'Espanya per obrir una botiga (3.200 euros/m2). A dins, normalitat amb la clientela. A fora, res de l'altre món excepte una furgoneta aparcada amb els *warnings* encesos. Una parella amb un carret de nadó s'acosta a la porta. El dia 9 de maig uns treballadors van entrar a la botiga en un acte de protesta i des de llavors un guarda de seguretat escruta tothom que vulgui entrar.

El guarda dóna permís a la parella del carret, però no passen. S'aturen allà i discuteixen: "No portaves tu el mòbil?", "No, em vas dir que l'agafaves tu!". La parella fa un senyal. De la furgoneta aparcada surten un munt de treballadors de Movistar i corren cap al MWC. El guarda s'afanya en tancar la porta tot i que un carret de bebè sense cap bebè l'obstaculitza. A dins, allò que semblava una clientela normal es desemmascara. I entre els de dins, els de fora i els de la porta aconsegueixen ocupar la seu del Mobile World Centre de Barcelona.

Els treballadors estan en vaga indefinida des del 7 d'abril, tot i que les negociacions no han avançat gaire perquè Telefónica no els reconeix com a treballadors seus. Als vaguistes els subcontracten altres empreses o estan obligats a fer-se autònoms, tot i que ells asseguruen que s'encarreguen de les mateixes tasques que el personal en plantilla. Els seus salaris oscil·len entre els

500 i els 800 euros bruts; les jornades poden arribar a les deu hores i la majoria només fa un dia de festa a la setmana, exposa Aitzol Ruiz de Azúa, portaveu del comitè de vaga.

Marina Garcia Montero va participar a l'ocupació. Assegura que la solidaritat entre els treballadors era especial. Ella és estudiant de magisteri a la UAB i milita a Corrent Roig. El seu compromís amb els treballadors de Movistar ve de família, ja que el seu pare és treballador en plantilla de la companyia. Durant les primeres setmanes de vaga –abans d'entrar al MWC–, els treballadors van fer molta feina per establir relacions amb altres moviments socials. La Marina, que viu a Nou Barris, recorda com els vaguistes van ajudar la PAH a aturar alguns desnonaments al barri.

Tot i la feina de col·laboració entre entitats, fins que no van ocupar la seu del Mobile World Centre no van aconseguir que els grans mitjans se'n fessin ressò. "Telefónica s'ha assegut a parlar per la pressió, no són la mare Teresa de Calcuta –diu Ruiz de Azúa–, el MWC és la nieta dels seus ulls i ocupant-lo vam aconseguir fer la notícia, abans no hi era. Fixa't que em truquen fins i tot

A l'esquerra, tothom que volia podia solidaritzar-se amb els treballadors en vaga a les portes del MWC. RAMON FORNELL / GROUNDPRESS. Sobre aquestes línies, els treballadors protestaven a favor d'un treball digne. SARAI RUA / GROUNDPRESS. A dalt a la dreta, tres vaguistes dormen, amb els llums encesos, dins la seu de Movistar. PEDRO MAIA / FOTOMOVIMIENTO A baix a la dreta, els dos portaveus s'expliquen en assemblea. PEDRO MAIA

“
Cobren entre 500 i 800 euros bruts, fan jornades de deu hores i només tenen un dia de festa a la setmana

“
“La tancada ens ha permès conèixer-nos de nou. Ha renascut la solidaritat”, explica el portaveu Ruiz de Azúa

els de Telecinco i els de Cuatro...”

El portaveu respon a les preguntes en una terrassa de Nou Barris, ben a prop del casal on acaben de realitzar una assemblea. Molts companys interrompen la conversa per felicitar-lo, per demanar informació o simplement per comentar la jugada. Semblen feliços i il·lusionats. “Em vaig emocionar quan vam fer una roda de premsa i van venir més de cent representants de moviments socials. Els meus companys no s'ho creien. Ploraven en veure tot el suport rebut, i jo també vaig plorar”, explica.

Quinze dies abans d'entrar a la botiga s'havia signat el Compromís de les escales, un document en defensa de les reivindicacions que havien dut els treballadors a fer vaga. Hi figuren les firmes de representants de BeC, ERC, CUP, Procés Constituent, EuiA, Guanyem Badalona en Comú i Cornellà en Comú – Crida per Cornellà. Més tard s'hi sumaria la firma d'un regidor de Ciutadans a Barcelona.

Els tres primers dies van ser els més durs. Hi havia perill de ser desallotjats, així que els vaguistes no van dur les seves pertinences per por a què fossin decomissades. “Les primeres nits dormien sobre cartons”, explica Victoria Columba, una activista des dels temps del 15M que també va participar en la protesta. Més tard el jutge va aixecar l'ordre de desallotjament i va instar Telefónica a negociar amb els vaguistes perquè entenia que el conflicte era de caire laboral. “Llavors vam mirar d'organitzar-nos millor –recorda Ruiz de Azúa–, vam dividir l'espai per zones, el lavabo el vam

rebatejar com el *tigre*, a la zona on eren els guardes de seguretat li vam dir el *rincón de pensar*...”

Durant tota l'ocupació un grup de guardes de Securitas contractats per l'empresa van vigilar els vaguistes. “Hi vam acabar empatitzant, perquè també són mig esclaus com nosaltres –diu amb mig somriure Aitzol Ruiz de Azúa–. Són els empresaris els que no empatitzen.”

Recorden una nit, però, en què de sobte van arribar una vintena de guardes extra. “Els van enviar per intimidar, però tot i l'ensurt no ho van aconseguir –explica Marina Garcia–, els guardes feien tornos de 12 hores i un d'ells em va dir que tenia enveja de com estaven d'units els vaguistes.”

Aquells primers dies encara entrava algun turista despistat a la botiga i, segons recorda Garcia, alguns feien fotos d'amagat. L'Aitzol explica que arribat el punt en què va desaparèixer un mòbil dels aparadors, els propis vaguistes van decidir posar algú que vigilés. Aquest guarda improvisat anava armat amb una metralladora de cartró que disparava una flor.

No va ser una ocupació plàcida: l'empresa els pujava l'aire condicionat al màxim mentre dormien i obrien tots els llums a les cinc de la matinada. Després van tallar el subministrament de llum i *wifi*. Treballadors i activistes feien el possible per reduir la tensió. “Un

d'aquells dies vaig portar uns amics meus que fan acupuntura i massatges, va ser un moment bastant graciós veure tot de treballadors estirats amb un munt d'agulles clavades”, recorda amb alegria Columba. Van organitzar concerts, passis de pel·lícules i jugaven a cartes i a dòmino per fer passar el temps. A fora van instal·lar una tenda amb informació sobre la protesta i una *caixa de resistència* on la gent podia fer donatius econòmics.

Són treballadors molt solitaris, sovint només van acompanyats de la seva escala. I és una feina perillosa. De vegades han d'anar a buscar una caixa enmig del bosc. “L'any passat van morir tres tècnics a Catalunya: un va caure per un celobert, l'altre d'una escala i l'altre es va electrocutar”, assegura Columba. La tancada els ha permès tornar-se a conèixer. “La gent s'ha fet més solidària aquí a dins, hem crescut. Amb el volum de feina que ens imposa l'empresa alguns companys acabaven enfadant-se entre ells –explica visiblement emocionat el portaveu Aitzol Ruiz de Azúa–, aquí ha renascut la solidaritat.”

L'ocupació ha durat vuit dies. Ha acabat després d'acordar una sego-

na reunió (la primera va ser “una mofa”, assegura el portaveu del comitè de vaga), en què les dues parts es van comprometre a assegurar-se per parlar. Els treballadors exigeixen que el diàleg sigui directament amb Movistar i no amb les empreses que subcontracten. També demanen que no se'ls imputi cap delicte per l'ocupació del Mobile World Centre.

Uns plafons tapen les portes d'entrada al MWC des de l'endemà de la marxa dels treballadors. Les parets encara llueixen les taques de pintura. L'empresa no reobrirà fins que no netegi el local. Movistar ha enganxat cartells en què es llegeix “treballs de millora”.

Més a... FONT, M. Les administracions catalanes han adjudicat contractes de 800 milions a Telefónica. Publicat a: elcritic.cat, 10/06/2015.

CeresNatural
ALIMENTACIÓ BIOLÒGICA

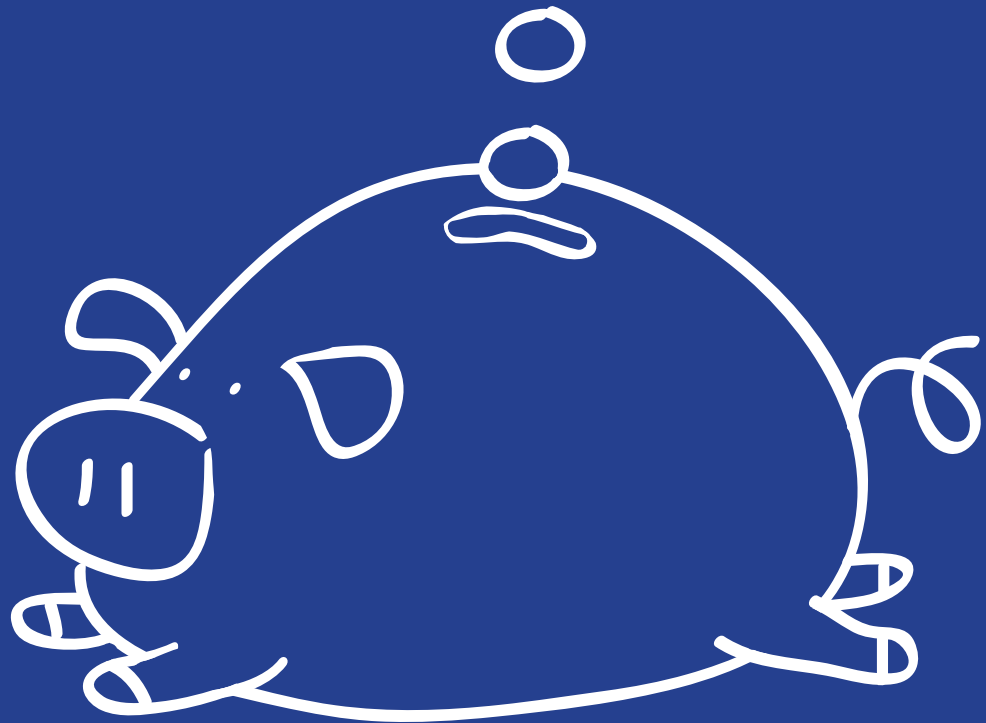
T'ofereix un espai acollidor amb tot el que necessites en alimentació ecològica i conscient, amb productes frescos de proximitat, cosmètica i articles de neteja, a bons preus. I un servei de teràpies amb solucions per al teu benestar.

Ronda de Sant Pau, 49 - 08015 BELLATERRA - 93 185 6552
www.ceresnatural.cat

caféamblllet.com

Ens ajudes?

La publicació que tens a les mans no accepta subvencions, ni publicitat institucional ni d'empreses de l'IBEX. Per això la teva col·laboració és indispensable per poder continuar explicant el que tants amaguen.

FORMA DE PAGAMENT

☐ **A) REBUT DOMICILIAT**
Per 60 euros a l'any, podem enviar-te les 10 edicions a casa teva i, sobretot, imprimir i distribuir 1.400 exemplars gratuïts repartits a bars, comerços, transports d'arreu de Catalunya

☐ **12 COBRAMENTS DE 5€** ☐ **2 COBRAMENTS DE 30€**
☐ **6 COBRAMENTS DE 15€** ☐ **1 COBRAMENT DE 60€**

☐ **B) TRIA LA QUANTITAT MENSUAL QUE VOLS APORTAR**

IMPORT

DONACIONS
Si ho prefereixes, pots fer-nos una transferència indicant-nos les dades de contacte.

Associació Cafèamblllet
IBAN ES17 3025 0900 87 1400015132 (CAIXA D'ENGINYERS)
IBAN ES88 1491 0001 21 2121317420 (TRIODOS)

DADES PERSONALS

NOM **DNI**
COGNOMS
DOMICILI
POBLACIÓ **C.P.**

DADES BANCÀRIES

IBAN **ENTITAT**
OFICINA **D.C.**
NÚMERO DE COMpte

NOTA! Tots els socis tenen accés als extractes bancaris de la publicació i podran veure tots els contractes, nòmines i factures que paga i cobra l'Associació Cafèamblllet. L'objectiu és que cada subscriptor vegi, sense intermediaris, en què es gasta cadascun dels seus euros.

SIGNATURA

ENVIA'NS LA BUTLLETA:
l'Apartat de Correus 55 ·
Breda · Girona · CP17400

cafeambllletcatalunya@gmail.com

#FELIÇCANVIBCN

Sant Jaume era una festa

L'expectativa per la presa de possessió d'Ada Colau, primera alcaldessa de Barcelona, atrau milers de persones

GERARDO SANTOS
@GERARD_SANTOS

Al Saló de Cent els regidors són cridats per emetre el seu vot. És 13 de juny i se celebra la sessió constitutiva del nou Ajuntament. Han col·locat una gran pantalla a l'exterior. La plaça està plena. Fan el recompte de vots i el públic aplaudeix o escriu segons senten "Ada Colau" o "Xavier Trias". Sembla el Camp Nou quan l'speaker repassa l'alineació del Barça i la de l'equip visitant. El recompte dona 21 vots a Colau i l'exportaveu de la PAH és escollida alcaldessa per majoria absoluta. Festa màxima a la plaça.

Comencen els discursos de totes les forces polítiques amb representació al consistori. El de Maria José Lecha (CUP) és el primer i la gent l'escolta amb atenció. Els aplaudiments se succeixen, sobretot quan Lecha parla de les lluites socials que viu la ciutat. El següent és Alberto Fernández Díaz (PP). Els deu minuts de discurs són tapats per una xiulada esforçada. L'únic que se sent són les perles que la gent li crida: "¡Me aburres, me aburres mucho! ¡Calla, bocachancla! ¡Vete con tu hermanito!"

En acabar, Fernández li dona la mà a Colau: "¡Limpíate la mano, Ada!", criden. El següent és Jaume Collboni. El parlament del candidat del partit que ha governat la ciutat durant 32 anys és rebut amb una fredíssima indiferència. Collboni podria declarar la República Catalana que la gent no se n'adonaria. Els assistents a la plaça aprofiten per discutir sobre què cuinaran per sopar.

Quan Trias es dirigeix al faristol per parlar, molts assistents a plaça Sant Jaume es giren i li donen l'esquena a la gran pantalla. És una queixa simbòlica, que representa la nul·la implicació de l'alcalde en els temes de justícia

La ciutadania, a les portes de l'Ajuntament, seguia l'investidura de Colau des d'una gran pantalla, el dispositiu que, paradoxalment, ha estat símbol de l'opacitat en el govern del Partit Popular. GERARDO SANTOS

"Feu-nos fora si no fem el que vam dir que faríem", va dir Colau cap al final del discurs

social durant el seu mandat. La gent, però, no triga a girar-se i es-cridassar-lo enèrgicament quan Trias parla d'habitatge o benestar. El discurs més emotiu de la tarda el fa Gerardo Pisarello, número dos de la candidatura de Barcelona en Comú. La plaça aplaudeix amb ganes. A mig discurs, dues persones pengen una gran bandera palestina d'una finestra de l'edifici de l'Ajuntament.

Quan Colau comença el seu parlament les mateixes dues persones treuen la bandera. El discurs va ser molt llarg, però la gent el seguia amb delit. Aplaudien, però en ratxes curtes, per poder seguir escoltant la nova alcaldessa. L'ambient era festiu, de victòria. La plaça era una festa. Cap al final del discurs Colau va dir: "Feu-nos fora si no fem el que vam dir que faríem". Aquesta nova manera, com a mínim, de dir les coses explica que, quan Colau sortia per la porta de l'Ajuntament acompanyada de tots els regidors per anar cap a la Generalitat a saludar el president Artur Mas, la gent de la plaça cantés: "Que Sí, que Sí, que Sí nos representan".

ee
escola d'escriptura
ateneu barcelonès

Gaudeix de l'escriptura, quan vulguis i on vulguis

Curs NARRATIVA (90 h)

presencial o virtual | en català o en castellà

- Aprendràs les principals tècniques narratives: construcció de personatges, tipus de narradors, creació d'escenes, classes de trames, conflicte narratiu, desencadenant i punts de gir, creació d'expectatives, temps i ritme del relat, descripcions, diàlegs, estils directes i indirectes...
- Trobaràs el teu propi estil literari i començaràs a desenvolupar un projecte de novel·la o de llibre de contes.

narrativa.campusdescriptura.com

MATRÍCULA OBERTA

I més de 100 cursos. Inici de les classes: octubre 2015.

www.campusdescriptura.com

Canuda 6, Barcelona · 93 317 49 08 · www.campusdescriptura.com · secretaria@campusdescriptura.com

#ANUARIMÈDIACAT

Silencis eixordadors

Mèdia.cat edita la quarta edició de l'Anuari dels Silencis Mediàtics amb prop de 16.000 euros recaptats amb micromecenatge

YERAY S. IBORRA
@TRUITADEYERAY

Sembla que el maig no és el mateix sense la dosi de silencis. Després de quatre edicions, l'Anuari Mèdia.cat s'ha consolidat com una de les publicacions fiscalitzadores de la gestió pública i les grans empreses als Països Catalans. A més, des de la seva aparició l'any 2011, el recapte de fons per mitjà de plataformes de microfinançament ha anat a l'alça: dels 6.350 euros fins als 15.580 actuals, que han servit per a fer l'Anuari més visual i ac-

cessible (revista en color, infografies que acompanyen cada més de l'any i nova web). “La gent ha respost molt bé. El *crowdfunding* és una aposta d'independència per a nosaltres”, sosté Elisenda Rovira (Grup Barnils), coordinadora enguany de l'Anuari amb el suport de *Crític*, encarregats de l'edició. “En aquests cinc anys la situació s'ha anat agreujant però ara hi ha temes que gràcies a l'Anuari i d'altres agents no són tan invisibles en les notícies d'actualitat, penso en els desnonaments”, valora Rovira sobre la feina feta des del primer llançament.

...SERÀ PER TEMES

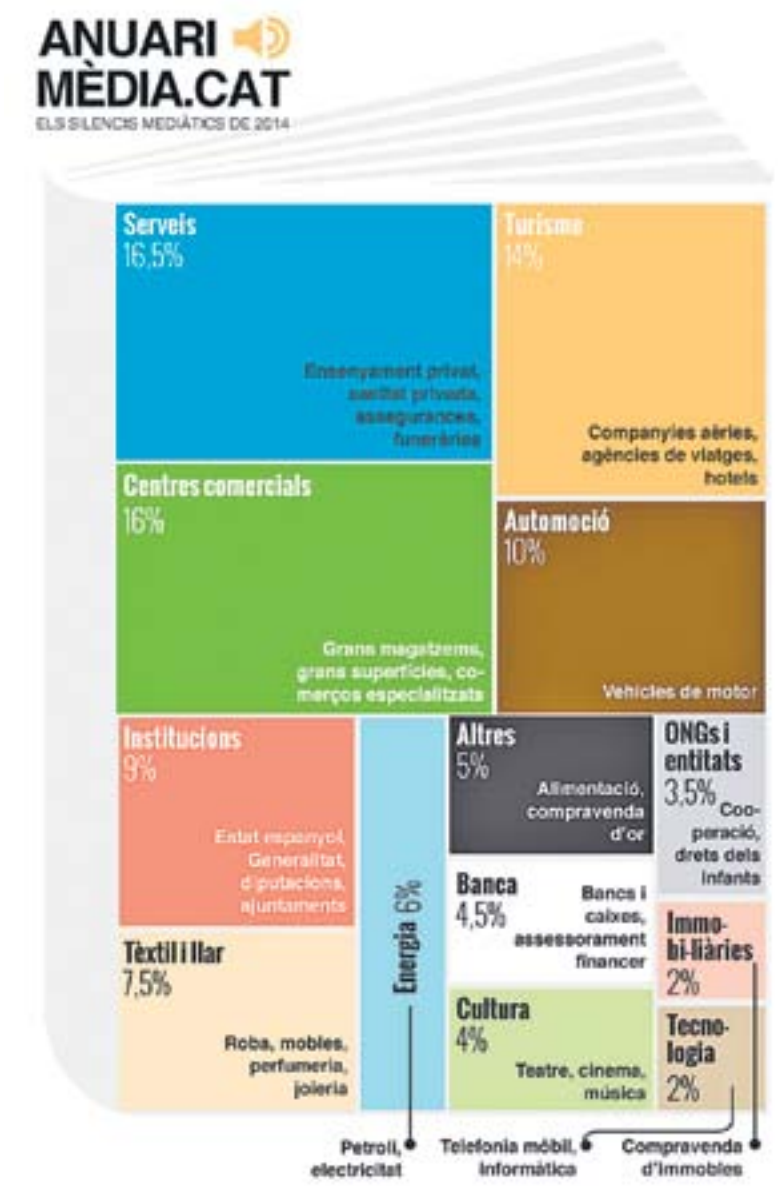
Després d'un any de treball i de reunions amb ONG's i moviments socials, del total de 50 propostes inicials n'han quedat 12 (sis d'elles elaborades per estudiants universitaris): màfia a Catalunya, creuers massius a Barcelona, el *catenaccio* de la *Gene* amb les subvencions... I moltes més que podrien publicar. “Se'n podrien fer diversos, d'Anuaris, a l'any”, ironitza Rovira... I sense *graaans* investigacions: “El més important és visibilitzar la informació que està treta del propi Diari Oficial de la Generalitat i que altres mitjans no tenen intenció de publicar. Hi ha molt a rascar només en allò que és públic”. 💧

GAS NATURAL I EL METÀ DE COSA NOSTRA | RUBEN MIR UGOLINI

Màfia —sí, màfia, presumptament— a Catalunya: Gas Natural

En els últims anys la realitat està superant la ficció. Tenim uns índexs de corrupció que farien semblar *amateur* Toni Soprano; *Boardwalk Empire* bé podria estar inspirada en alguna costa del Mediterrani (o del mateix Port de Barcelona). Però per si no en tinguéssim prou, ara, a més, anem a buscar la màfia no-

saltres mateixos: segons la investigació de Ruben Mir Ugolini, que té per títol *Gas Natural i el metà de la Cosa Nostra*, la companyia catalana Gas Natural està sent investigada per la justícia italiana per la compra de Gas Spa al 2004 i les pressumptes connexions d'aquesta amb la màfia siciliana. De pel·lícula. —YERAY S. IBORRA

LA INVASIÓ DE LES CIUTATS FLOTANTS | QUIQUE BADIA MASONI

‘Turisme llagosta’ o el naufragi de Barcelona

Potser no us sona l'anomenat *turisme llagosta*, però de ben segur n'heu patit les conseqüències: Les Rambles massificades, la invasió *guiri* a la Barceloneta... I l'horror de veure aquelles esquenes vermelles com tomàquets tot el dia. Fora bromes, el turisme llagosta, el turisme de creuers, sembla que ha arribat per

quedar-se. I ens hauria d'amoïnar. Segons l'estudi de Quique Badia Masoni (*La invasió de les ciutats flotants*), la proliferació d'aquests vaixells al port de Barcelona comença a ser una qüestió de primer ordre: condicions laborals precàries al sector, contaminació ambiental... El model de ciutat de Barcelona fent aigües. —Y.S.I.

BANCA ÈTICA SALVA LES ENTITATS DEL 3R SECTOR | JORDINA ARNAU

A falta de sector públic... Banca Ètica

No parin més la mà, senyors, que no hi ha un euro; la Generalitat ha fet *catenaccio* i no paga, o paga amb uns retards que fan insostenible qualsevol projecte. Aquesta realitat ha fet que gran part de les organitzacions socials catalanes sense afany de lucre hagin acabat el 2014 sense rebre cap de les subvencions concedides.

Hi ha casos de fins a cinc anys de demora, pel que moltes d'aquestes entitats s'han vist obligades a demanar crèdit a la banca ètica: el cooperativisme financer ha fet respirar el sector passant per davant de l'Administració. Això sí, com apunta Jordina Arnaú, amb el conseqüent peatge: increment dels deutes propis a causa dels interessos. —Y.S.I.

PURINS, SITUACIÓ LÍMIT | RUBEN MIR UGOLINI

Catalunya ‘feta una porca’

Com indica Pau González a l'inici del seu article *Purins, situació límit*, l'equilibri entre el nombre de porcs que té una explotació i la sostenibilitat ambiental penja d'un fil. En breus ens arribarà la merda al coll, i no és broma: el problema no seran els purins, serà l'increment de la

contaminació. Catalunya acumula 675.000 metres cúbics de dejeccions porcínes des que una ordre ministerial del juny de 2014 provoqués el tancament de plantes de tractament i l'obertura de noves macrogranges que multipliquen la població porcina a algunes zones de Catalunya. —Y.S.I.

PETROMIRALLES EXPULSA CAMPEROLS A GUINEA | ANNA MATEUS

Quan la benzina val més que la vida

La implantació d'un model d'agricultura industrial intensiva ha comportat l'expulsió de diverses comunitats que cultivaven arròs a 660 hectàrees de Guinea Bissau. Segons el text d'Anna Mateus (*Petromiralles expulsa 600 camperols a Guinea Bissau*), i com apunten les ONG's

Aliança per la Solidaritat i Oxfam Intermón, es tracta d'un cas d'acaparament de terres amb violació dels drets humans i de la legislació local. Els habitants guineans van ser expulsats l'abril del 2010 per Agroteca, una empresa de la petrolera catalana Petromiralles. —Y.S.I.

FREIXENET ACAPARA EL 60% D'AJUDES AL VI | LAURA AZNAR LLUCIÀ

El ‘monopoli’ del vi

Que Freixenet sigui una de les marques més venudes del sector no sembla només fruit de la qualitat del cava de Sant Sadurn d'Noya. Els ajuts econòmics que la Unió Europea (UE) va posar en marxa l'any 2009 per promocionar el vi europeu a països de fora de la Unió es van adjudicar de manera desigual. A

Catalunya, al capdavant de les empreses beneficiades per la Generalitat hi trobem el Grup Freixenet, que va rebre més de la meitat dels diners repartits entre 2009 i 2013. L'autora del reportatge *Freixenet acapara el 60% dels ajuts a la promoció del vi*, Laura Aznar Lluçà, es basa en un informe del Tribunal de Comptes de la UE del 2014. —Y.S.I.

Xst!
ALTRES SILENCIS

MATILDE GORDERO

Gilead: el preu de curar l'hepatitis C

BLANCA APARISI GALÁN

Líders en destrucció d'ocupació pública

CLARA SOTERAS

Endesa i les ombres del Fòrum

MARIA FUSTER

D'advocat de la banca alcalde del PP

JORDI BORRÀS

Els comptes de Societat Civil Catalana

MARC FONT

El pastís de les TIC

Consulta els 12 reportatges de l'Anuari dels Silencis Mediàtics 2014
www.media.cat

YERAY S. IBORRA
@TRUITADEYERAY

A munt i avall. Entrevista per aquí, entrevista per allà. Dinar de feina, cafè de feina, sopar de... Des que el passat mes de març fos nomenada directora de l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana (AELC), Bel Olid s'ha posat davant de la gravadora més del que voldria. "No parlarem gaire sobre els editors, no? Que descansin", riu. Li dic que no, que m'interessa molt més saber, sense preàmbuls, què és més complicat en una societat patriarcal: haver estat la primera dona (i la més jove) en presidir l'AELC? Sobreviure com a escriptora en un món d'editors de perfil masculí i sènior? O fer-se un lloc entre colzes a una universitat catalana fidel reflex de la discriminació de gènere que es viu al carrer? "A la universitat hi ha altres lluites polítiques; departamentals, principalment. Com m'he inclinat cap a camps de coneixement tradicionalment femenins (Lletres), allà no noto tant les tensions de gènere", bromeja just començar l'entrevista, encara amb el got ple i bombollejant i amb els llavis acabats de perfilar. Se'ls ha pintat per a les fotos; es pot ser presumida i feminista.

El nom de Bel Olid ha sonat amb força les darreres setmanes pel nomenament –després de quatre anys a la junta– com a presidenta de l'Associació d'Escriptors, però aquest només és l'últim merder on s'ha ficat. Comença a quedar llunyana la publicació de *Crida ben fort, Estela!* (2009), guanyadora del Premi QWERTY; després vindria l'assaig *Les heroïnes contraataquen. Models literaris contra l'universal masculí a la literatura infantil i juvenil* (Premi Roc Boronat), entre d'altres. Tota la seva obra comparteix dues variables: qualitat contrastada (amb el favor unànim de la crítica) i molt de pes de protagonistes femenines. "Encara hi ha periodistes que em demanen per què utilitzo personatges principalment femenins", explica amb sorpresa. "La lluita és un estil de vida, cal incidir en tots els àmbits". Olid ha normalitzat la perspectiva social i de gènere en la seva vida, creant un entorn no normatiu. "És clar que preferiria que l'*Enderrock* no fes un especial sobre dones, sinó que en parlés obertament durant tot l'any, amb normalitat, però mira, tot suma: no podem perdre aquest espai, encara que no sigui la solució definitiva", comenta arran del número del mes de juny de la revista musical, on participa escrivint un relat sobre els Beatles.

La "partidista" reforma dels drets d'autor (encarregada a Júlia Reda, Partit Pirata); el paper "fonamental" del doblatge en català com a preservador de la

L'ENTREVISTA

"La lluita és un estil de vida"

MARC SALUDES

RUTINA-TRENCACLOSQUES. Quedem a la cruïlla de Casp amb Bruc; Bel Olid ve corrents, l'asfalt bull (coi de xafigor merdosa!). Només arribar m'explica que es trasllada en breu a Barcelona perquè els seus fills, gairebé adolescents, tinguin més oportunitats, i per estar més a prop de la feina. El puja i baixa des de Castellbell i el Vilar (Bages) es fa cada dia més feixuc. Dues criatures en custòdia compartida i les estones que passa amb la petita de la seva companya fan del seu dia a dia un bon trencaclosques. Li agrada resoldre'l, però: Olid presumeix de tenir "la família més estructurada del món". L'ha triat en llibertat. Quan li demano per la conciliació, arrufa el nas i em qüestiona: "Això ho demanaries a un home?". "Sí", li responc.

Bel Olid (Mataró, 1977) ha invertit els últims anys a l'escriptura, la traducció, la docència universitària, l'agitació cultural i la difusió de la perspectiva de gènere. Fa un parell d'anys va publicar la seva primera novel·la, *La mala reputació*. També ha publicat llibres infantils i un assaig. Des del primer llibre no ha parat d'acumular lloances. Col·laboradora habitual de l'ARA i *Núvol*, al març de 2015 ha estat nomenada presidenta de l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana (AELC).

llengua davant de la "competència ferotge espanyola"; la pobre inversió de TV3 en producció pròpia i el detriment que això suposa culturalment ("Si seguim consumint pel·lícules americanes les nenes es pensaran que a l'arribar a l'institut seran animadores"); el gran moment que viu la literatura en català ("Desacomplexada"), que no el sector... Bel Olid parla lent, però parla de tot. S'expressa amb una correcció impecable, no sé ben bé si per formació o per obsessió, i davant l'allau de temes que tractem tinc la sensació en molts moments de ser un *pringat* que persegueix una bossa de plàstic moguda pel vent; no *alcanzo*.

Cap al final de la conversa em comenta que de cara al 2016 amb l'AELC estan pensant en fer una campanya de promoció de la lectura amb col·lectius desfavorits. Potser a l'estil d'aquella d'en John

Waters. Penso: "Sigui com sigui, que la facin, que la lectura és un tema de pes que ens afecta a totes... Mmmh, a totes o a tots?". Bel té clar –preneu nota, assemblees del món– que prefereix el masculí com a genèric o, en tot cas, el femení si s'ha arribat a aquesta convenció. Això sí, de desdoblar el llenguatge, ni parlar-ne: "Quan desdoblem, neguem que es pugui ser una altra cosa més que home o dona, fet que reforça el sistema binari de gènere que ens oprimeix. Es pot ser *intersex*, gènere fluid, *queer*... La identitat és variable!".

El bloc de Bel Olid.

Parole, parole, parole
<https://belolid.wordpress.com/>
@BelOlid

AMB MALA LLET

Albano Dante Fachin
@AlbanoDante76

Gràcies per aquest somni.
#President #Presidentdelmón
#Podem

Jordi Bianciotto
@JordiBianciotto

Ets amic meu = ets bon articulista
#silogismes #Salvadortestimo
#animSalvador @sostresarticulo
<http://www.jordibianciotto.com/un-salvador-a-la-teva-vida/>

Bibiana Ballbè
@BibianaBallbè

Acabo de sortir d'un festi... I he pagat per veure'!! @Primavera_Sound. Gràcies! #newexperience #payingexperience #cultura #BCN

